

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114238073
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5114238073.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v právnom spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocneným zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1/ G. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XXXX/XX, N., zastúpená splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Janou Ftorkovou, advokátkou so sídlom V. X. XXXX/XA, N., 2/ D. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XXXX/XX, N., 3/ P. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XXXX/XX, N., o zaplatenie sumy 9.141,75 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 7C/177/2015-65 zo dňa 17. októbra 2016, v spojení s opravným uznesením č. k. 7C/177/2015-211 zo dňa 20. apríla 2017, takto

rozhodol:

Konanie voči žalovaným 1/, 2/ zastavuje.

Vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanými 1/, 2/ žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

Vo vzťahu k žalovanému 3/ rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením potvrdzuje.

Žalovanému 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 7C/177/2015-65 zo dňa 17. 10. 2016, v spojení s opravným uznesením č. k. 7C/177/2015-211 zo dňa 20. 04. 2017, žalobu žalobcu zamietol, žalovaným 1/ až 3/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnej výške a určil, že zmluvná podmienka obsiahnutá v ustanovení článku 19 bod 19.16 všeobecných obchodných podmienok účinných od 01. 08. 2002, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o splátkovom úvere č. 0423105357 uzavretej dňa 30. 09. 2004 medzi obchodnou spoločnosťou Slovenská sporiteľňa a. s., so sídlom Tomášiková 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 ako veriteľom a žalovanými v rade 1/ a 2/ ako dlžníkmi v znení "klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené, alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke, alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky" je neplatná z dôvodu jej neprijateľnosti.

V odôvodnení konštatoval, že žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 27. 11. 2014 domáhal voči žalovaným 1/, 2/ spoločne a nerozdielne a žalovanému 3/ zaplatenia sumy 9.141,75 eur s úrokom zo splátok za obdobie od 21. 12. 2010 do 09. 09. 2012 vo výške 331,18 eur a ročným úrokom z omeškania

8,75 % zo sumy 9.141,75 eur od 10. 09. 2012 do zaplattenia na základe zmluvy o úvere č. 423105357 uzavretej dňa 30. 09. 2004 medzi jeho právnym predchodcom Slovenskou sporiteľňou a.s. Bratislava ako veriteľom a žalovanými 1/, 2/ ako spoludlžníkmi a žalovaným 3/ ako ich ručiteľom.

Citujúc ust. § 303, § 306 ods. 1, § 497, § 504 Obchodného zákonníka, § 39, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka, § 524 ods. 1, 2, § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov súd žalobu žalobcu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s., Bratislava a žalovanými 1/, 2/ vznikol záväzkový vzťah na základe zmluvy o úvere, obsahom ktorého bol záväzok Slovenskej sporiteľne, a. s., poskytnúť žalovaným 1/, 2/ úver v dojednanej výške a záväzok žalovaných 1/, 2/ tento vrátiť v splátkach a zaplatiť úroky a dohodnuté poplatky. Súd uvedený záväzkový vzťah posúdil ako zmluvu o úvere v zmysle § 497 Obchodného zákonníka, pričom nejde o spotrebiteľský úver v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z., nakoľko tento bol dojednaný ako spotrebný za účelom modernizácie - rekonštrukcie nehnuteľnosti. Vo vzťahu k žalovanému 3/ dohodou o ručení vznikol medzi veriteľom a žalovaným 3/ zabezpečovací záväzkový vzťah podľa ustanovení § 303 a nasl. Obchodného zákonníka. Zároveň súd zmluvu o úvere vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú, nakoľko veriteľ pri jej uzatváraní konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti, a teda mal postavenie dodávateľa, zatiaľ čo žalovaní nekonali v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda mali postavenie spotrebiteľov. Súd preto v súlade s ustanovením § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. ex offo prihliadal na nemožnosť uplatnenia práva, oslabenie nároku prípadne inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod brániaci uplatniť alebo priznať plnenie voči spotrebiteľovi.

Žalobca uplatňoval pohľadávku s príslušenstvom, ktorú mal nadobudnúť ako postupník postúpením pohľadávky zmluvou o postúpení od Slovenskej sporiteľne, a. s., ako pôvodného veriteľa, t. j. banky. S poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., nakoľko banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu a zo strany Slovenskej sporiteľne, a. s., nebola vyhlásená mimoriadne splatnosť úveru, príp. zmluvný vzťah medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s., a žalovanými nezanikol iným spôsobom, nebolo možné v čase postúpenia pohľadávky z úverovej zmluvy pôvodným veriteľom urobiť záver o tom, že celý úver s úrokmi sa stal splatným, a teda zmluva o postúpení pohľadávok uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s., a žalobcom zo dňa 04. 11. 2009 je v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., a teda v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Záver o neplatnosti zmluvy o postúpení sa vzťahuje aj na tú časť zmluvy, ktorou boli postúpené pohľadávky splatné pred uzavretím zmluvy o postúpení, nakoľko nebolo preukázané splnenie podmienok predpokladaných ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. na vznik oprávnenia banky postúpiť jej pohľadávku, a to písomná výzva banky a nepretržité omeškanie s plnením dlhu dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Z uvedených dôvodov žalobca nemohol platne nadobudnúť žalovanú pohľadávku s príslušenstvom, a teda nemohol vstúpiť do práv veriteľa a požadovať od žalovaných zaplattenie žalovanej pohľadávky.

Na uvedenom podľa súdu prvej inštancie nemení nič ani ustanovenie čl. 19 bod 19.16. VOP, nakoľko súd túto zmluvnú podmienku vyhodnotil ako neprijateľnú podľa § 53 Občianskeho zákonníka, ktorá je absolútne neplatnou. Uvedená zmluvná podmienka bola obsiahnutá vo vopred právnym predchodcom žalobcu predformulovaných všeobecných obchodných podmienkach, ktoré boli účinné od 01. 08. 2002 (t. j. ešte pred uzavretím predmetnej zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 30. 09. 2004) a ktoré ako neoddeliteľnú súčasť zmluvných podmienok zmluvy o splátkovom úvere boli nútení dlžníci prijať, ak chceli vstúpiť do zmluvného vzťahu s bankou ako veriteľom. Uvedenou zmluvnou podmienkou banka obchádzala ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., pričom spotrebiteľ už vopred pri samotnom uzavretí zmluvného vzťahu s bankou dával súhlas s postúpením akýchkoľvek pohľadávok bankou voči nemu ako dlžníkovi, resp. s prevodom akýchkoľvek záväzkov banky voči nemu, na tretiu osobu, zatiaľ čo spotrebiteľ vôbec takýto súhlas banky na postúpenie pohľadávky voči banke, resp. prevod záväzku voči banke, na tretiu osobu nedostal a bol oprávnený na postúpenie pohľadávky, resp. prevod záväzku, voči banke na tretiu osobu výlučne s jej predchádzajúcim písomným súhlasom. Takáto úprava práv a povinností dodávateľa a spotrebiteľa zjavne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len "C. s. p.") a žalovaným, ktorí mali v konaní plný úspech priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, o výške ktorej v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zmeny spočívajúcej vo vyhovení žalobe, alternatívne jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

V odôvodnení odvolania namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie.

Poukázal na to, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu žalovaným o postúpení pohľadávky, spolu s podacími hárkami preukazujúcimi odoslanie týchto písomností žalovaným, ktoré bez ďalšieho zakladajú aktívnu vecnú legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd má povinnosť z týchto oznámení vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.

Pokiaľ ide o ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., zo znenia citovaného ustanovenia nevyplýva, že predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná. Ak by zákonodarca v predmetnom ustanovení mienil upraviť oprávnenie banky postúpiť na inú osobu len peňažný záväzok, ktorý je už splatný a s ktorým je dlžník v omeškaní, potom by druhá veta citovaného ustanovenia bola v praxi neaplikovateľná a nadbytočná, nakoľko v prípade ak by dlžník pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane príslušenstva, tak by už banka nemala čo postupovať (nakoľko predmet postúpenia bol dlžníkom uhradený ešte pred postúpením), a teda banka by ani nemala aké právo uplatňovať.

V ďalšom uviedol, že zmluvné strany si v zmluve o splátkovom úvere dojednali plnenie v splátkach s presným stanovením termínov splatnosti jednotlivých splátok. Žalovaní uvedené termíny neplnili, čím jeho právnomu predchodcovi vzniklo právo pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Jeho právny predchodca toto svoje oprávnenie nevyužil, k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo z jeho strany, podaním zo dňa 21. 08. 2012 ku dňu 09. 09. 2012 (s dodržaním lehoty podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). S poukazom na ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa postúpením pohľadávky stal veriteľom pohľadávky, pričom s postúpenou pohľadávkou na neho prešli všetky práva s touto pohľadávkou spojené, teda aj právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru postupcom nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky.

Žalobca ďalej namietal, že ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. nemožno spájať s aktívnou legitimáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva, nie podmienok platnosti postúpenia pohľadávok. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. V tejto súvislosti žalobca poukázal na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M., publikovaný v časopise Súkromné právo č. 1/2015, z ktorého vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Žalovaní ku dňu postúpenia boli v omeškaní po dobu 1172 dní, teda súčet všetkých ich omeškaní so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Vzhľadom k dikcii ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. tak má za to, že postupca by konal v súlade s citovaným ustanovením (a teda by neporušil bankové tajomstvo) aj v prípade, ak by písomnú výzvu žalovaným nezasielal.

Žalobca poukázal tiež na bod 19.16 Všeobecných obchodných podmienok obsahujúci súhlas klienta s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky.

Pokiaľ ide o vyhlásenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, žalobca poukázal na to, že ust. § 89 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchyľku nevyučuje, pričom ust. § 92 ods. 8 zákona nevyučuje odchyľnu úpravu vzájomných vzťahov. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, si zmluvné strany dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienujú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. S uvedeným sa stotožnil aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 11Co/11/2015 zo dňa 25. 08. 2016.

Podľa žalobcu možno súhlasiť s názorom súdu, že medzi zmluvnými stranami nastalo nerovnovážne postavenie, ktoré však súd vyriešil tak, že ponechal v platnosti ustanovenie, ktoré možno považovať za sporné, a naopak vyhlásil za neprijateľné ustanovenie, ktoré nijakým spôsobom zákonu neodporuje. Súd mal ako neprijateľné vyhlásiť ustanovenie, v zmysle ktorého klient nedostal súhlas banky na postúpenie pohľadávky voči banke, resp. k prevodu záväzku voči banke na tretiu osobu a bol oprávnený uvedené uskutočniť výlučne s predchádzajúcim súhlasom banky, keďže v tomto smere dochádza k rozporu s ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

Zastáva názor, že rozhodnutie súdu a vyhlásenie predmetného ustanovenia za neprijateľné a neplatné naráža aj na rozpor s ďalšími ustanoveniami Občianskeho zákonníka a rovnako aj s judikatúrou, v zmysle ktorých oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka, t. j. bez ohľadu na súhlas, resp. nesúhlas dlžníka s postúpením a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu

a platnosť zmluvy o postúpení (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 210/01 zo dňa 11.06.2013).

3. Žalovaná 1/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

V celom rozsahu sa stotožnila so skutkovými zisteniami a právnym názorom súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere, ako aj neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. a žalobcom, na základe ktorej mal žalobca nadobudnúť pohľadávku voči nim. Súd prvej inštancie podľa žalovanej 1/ v tomto smere správne vychádzal z ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. Nestotožnila sa s názorom žalobcu, že s porušením povinností vyplývajúcich z ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. nemožno spájať neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, rovnako s názorom, že súd nebol oprávnený platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky skúmať. Podľa žalovanej 1/ na rozpor postúpenia pohľadávky s ust. § 525 Občianskeho zákonníka, ktorý má za následok absolútnu neplatnosť postúpenia, je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, rovnako sa stotožnila s vyhodnotením zmluvnej podmienky v čl. 19, bode 19.16. všeobecných obchodných podmienok ako neprijateľnej, a v dôsledku toho neplatnej. Žalovaná zároveň vznesla námietku premlčania uplatneného nároku žalobcu.

4. Žalovaní 2/, 3/ sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

5. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací pred rozhodnutím o odvolaní žalobcu z údajov z Obchodného vestníka č. 118/2017 s dňom vydania 21. 06. 2017, pod č. K014024 zistil, že uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 3OdK/16/2017 zo dňa 14. 06. 2017 bol na majetok dlžníka G. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XXXX/XX, N. (žalovaná 1/), vyhlásený konkurz, za správcu bola ustanovená Mgr. Marianna Líšková, so sídlom kancelárie J. U. X, D. P.. Výrokom IV. uvedeného uznesenia súd zbavil dlžníka všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze, a to v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze. Zo záznamu z Obchodného vestníka č. 3/2018 zo dňa 04. 01. 2018 odvolací súd zistil, že správkyňa konkurznej podstaty Mgr. Marianna Líšková po zistení, že konkurzná podstata dlžníka nepokryje náklady konkurzu v zmysle ustanovenia §167v zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "zákon č. 7/2005 Z. z.") oznámila, že sa konkurz vyhlásený na majetok dlžníka G. M. končí.

6. Z údajov z Obchodného vestníka č. 122/2017 s dňom vydania 27. 06. 2017, pod č. K014692, odvolací súd zistil, že uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 2OdK/20/2017 zo dňa 21. 06. 2017 bol na majetok dlžníka: D. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XXXX/XX, N., vyhlásený konkurz, za správcu bol ustanovený JUDr. Jozef Šamaj, so sídlom kancelárie H. XXX, C.. Výrokom IV. uvedeného uznesenia súd zbavil dlžníka všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom, a to v rozsahu, v akom sa neuspokojili v konkurze. Zo záznamu z Obchodného vestníka č. 189/2017 zo dňa 04. 10. 2017 odvolací súd zistil, že správca konkurznej podstaty JUDr. Jozef Šamaj v zmysle §167v zákona č. 7/2005 Z. z. oznámil, že konkurz sa končí, nakoľko konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu.

7. Podľa § 166 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z. z.") každý platobne neschopný dlžník, ktorý je fyzickou osobou, je oprávnený domáhať sa oddĺženia konkurzom alebo splátkovým kalendárom podľa tejto časti zákona a to bez ohľadu na to, či má záväzky z podnikateľskej činnosti.

8. Podľa § 166e ods. 1 cit. zákona o oddĺžení rozhodne súd v uznesení o vyhlásení konkurzu alebo v uznesení o určení splátkového kalendára tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a) v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze alebo splátkovým kalendárom. V uznesení súd uvedie znenia zákonných ustanovení, ktoré upravujú, o ktoré dlhy ide.

9. Podľa § 166a ods. 1 cit. zákona ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky

a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len "rozhodujúci deň"),

b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom,

c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu.

10. Podľa § 166b ods. 1 cit. zákona za nevymáhateľné voči dlžníkovi v prípade oddĺženia sa považuje

- a) príslušenstvo pohľadávky, ktoré presahuje 5% istiny pohľadávky za každý kalendárny rok existencie pohľadávky, na ktoré vznikol nárok pred rozhodujúcim dňom; za obdobie kratšie ako kalendárny rok zostáva vymáhateľná alikvotná časť príslušenstva,
- b) príslušenstvo pohľadávky, na ktoré vznikol nárok v rozhodujúci deň a po rozhodujúcom dni; to neplatí pre pohľadávku z úveru na bývanie, ibaže bola prihlásená do konkurzu,
- c) pohľadávka zo zmenky, ak bola podpísaná dlžníkom pred rozhodujúcim dňom,
- d) zmluvné pokuty a iné súkromnoprávne alebo verejnoprávne peňažné sankcie, kde povinnosť, ktorá zakladá právo uplatniť alebo uložiť takúto pokutu alebo sankciu, bola porušená pred rozhodujúcim dňom,
- e) peňažné pohľadávky, ktoré patria alebo patrili osobe spriaznenej s dlžníkom a vznikli pred rozhodujúcim dňom,
- f) trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli v súvislosti s účasťou v konkurznom konaní alebo v konaní o určení splátkového kalendára.

11. Podľa § 166b ods. 2 cit. zákona nevymáhateľnosť podľa odseku 1 sa nevzťahuje na oddĺžením nedotknuté pohľadávky.

12. Podľa § 167e ods. 1 cit. zákona ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

13. Odvolací súd vo vzťahu k procesnému inštitútu zbavenia sa dlhov dlžníka (oddĺženie) vo všeobecnosti uvádza, že ide o procesný nástroj určený výlučne pre dlžníka, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone č. 7/2005 Z. z. dosiahnuť nevymáhateľnosť rozhodujúcej množiny pohľadávok v rozsahu, v ktorom tieto nie sú kryté hodnotou majetku dlžníka, pričom v predmetnom konaní sa nerozlišuje medzi fyzickou osobou - podnikateľom a nepodnikateľom. Oddĺžiť sa možno dvoma spôsobmi, a to konkurzom (podľa štvrtej časti zákona č. 7/2005 Z. z.) alebo splátkovým kalendárom. Voľba formy oddĺženia je výlučne na dlžníkovi, ktorý voľbu spôsobu oddĺženia vykoná podaním príslušného návrhu. Pokiaľ ide o procesnoprávne účinky vyhlásenia konkurzu (na rozdiel od likvidačného konkurzu) súdne konania, v ktorých sa vymáhajú pohľadávky, ktoré sa uspokojujú v oddĺžovacom konkurze (§ 166a zákona č. 7/2005 Z. z.) a pohľadávky, ktoré sú v tomto konkurze vylúčené z uspokojenia a sú nevymáhateľné (§ 166b zákona č. 7/2005 Z. z.), sa neprerušujú, ale súd je povinný tieto konania bez zbytočného odkladu zastaviť (§ 167e zákona č. 7/2005 Z. z.).

14. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citovanú právnu úpravu odvolací súd, vzhľadom k tomu, že zverejnením rozhodnutia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku na majetok žalovaných 1/, 2/ nastali účinky vyhláseného konkurzu a súčasne účinky rozhodnutia o oddĺžení žalovaných 1/, 2/ a žalobca si v tomto konaní uplatňuje pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze na majetok žalovaných 1/, 2/ (§ 166a ods. 1 písm. a) zákona č. 7/2005 Z. z.), boli naplnené predpoklady, na základe ktorých odvolací súd z úradnej povinnosti prebiehajúce konanie proti žalovaným 1/, 2/ bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario Civilného sporového poriadku, ďalej len "C. s. p.") s poukazom na § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. zastavil.

15. Skutočnosť, že následne po vyhlásení konkurzu došlo k zrušeniu konkurzu z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu, nemá vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu o zastavení konania, keď dôvod pre zastavenie konania (vyhlásenie konkurzu) vznikol a tento zrušením konkurzu podľa § 167v zákona č. 7/2005 Z. z. nezanikol, keď zrušenie konkurzu podľa § 167v zákona č. 7/2005 Z. z. nemá vplyv ani na rozhodnutie konkurzného súdu o oddĺžení dlžníka. Na zrušenie konkurzu by musel súd prihliadať len v prípade, ak by k zrušeniu konkurzu došlo z dôvodu, že tu neboli predpoklady pre vedenie konkurzu (§ 167e ods. 3 zákona č. 7/2005 Z. z.).

16. O nároku na náhradu trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanými 1/, 2/ odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1, v spojení s ustanovením § 396 ods. 1, § 256 C. s. p. tak, že žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznal. Dôvodom zastavenia konania bola objektívna skutočnosť (vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaných 1/, 2/), ktorá nastala na základe osobitného

zákona, preto zavinenie za zastavení konania, ktoré treba posudzovať výlučne z procesného hľadiska, nemožno pričítať žiadnej zo strán sporu (i keď konkurz bol v danom prípade vyhlásený na základe návrhu žalovaných 1/, 2/). V danej sporovej veci sa totiž jedná o okolnosť, ktorá nastala bez toho, že by niektorá zo strán konania vyvinula procesnú aktivitu v (tomto) civilnom sporovom konaní, ktorá by viedla k zastaveniu konania. Z uvedeného dôvodu súd žiadnej zo strán konania náhradu trov konania nepriznal (žiadna zo strán konania zastavenie konania nezavinila, a teda niet subjektu, voči ktorému by im bolo možné priznať nárok na náhradu trov konania).

17. Pokiaľ ide o žalovaného 3/, odvolací súd z Obchodného vestníka č. 76/2017 s dňom vydania 20. 04. 2017 zistil, že uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 8K/4/2017 zo dňa 14. 04. 2017 bol na majetok dlžníka: P. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XXXX/XX., N. vyhlásený konkurz, v zmysle výroku IV. súd otvoril malý konkurz, ktorého vyhlásenie malo za následok prerušenie konania v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. Uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 8K/4/2017 uverejneným v Obchodnom vestníku č. 187/2019 dňa 27. 09. 2019 súd zrušil konkurz na majetok úpadcu P. M. po splnení končného rozvrhu výťažku, čím zanikol dôvod prerušenia konania. Uznesením sp. zn. 3NcKR/7/2017 zo dňa 29. 10. 2019 uverejneným v Obchodnom vestníku č. 213/2019 dňa 05. 11. 2019 súd povolil oddĺženie dlžníka P. M. a dlžníka oddĺžil. O uvedenej skutočnosti odvolací súd žalobcu poučil, žalobca po poučení súdom žiadnym spôsobom na uvedenú skutočnosť nezaagoval.

18. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) preto následne vo vzťahu k žalovanému 3/, po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

19. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza i zo správneho právneho posúdenia veci. Nakoľko aj odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 C. s. p., odvolací súd podľa § 387 ods. 2 C. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje. Odvolanie žalobcu odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné.

20. Pre zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že predmetom konania je nárok zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0423105357 zo dňa 30. 09. 2004 uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s., Bratislava, a žalovanými 1/, 2/ ako spoludlžníkmi, ktorá bola zabezpečená ručiteľským záväzkom žalovaného 3/ na základe dohody o ručení uzavretej medzi pôvodným veriteľom a žalovaným 3/ dňa 30. 09. 2004. Na základe uvedenej zmluvy bol žalovaným 1/, 2/ poskytnutý splátkový úver vo výške 15.933,08 eur s úrokovou sadzbou v deň podpisu zmluvy vo výške 8,80 % ročne, ktorý úver sa zaviazali splácať v splátkach po 203,15 eur mesačne so splatnosťou 20. dňa v mesiaci, s konečnou splatnosťou úveru dňa 20. 08. 2014. Súd prvej inštancie správne vzťah medzi žalobcom (rovnako ako jeho právnym predchodcom) a žalovaným vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský, napriek tomu, že zmluva o úvere, ako aj dohoda o ručení, boli uzavreté v zmysle Obchodného zákonníka. Spotrebiteľský charakter zmluvy napokon v odvolaní nenamietal ani samotný žalobca.

21. Podanou žalobou sa zaplata pohľadávky z tejto úverovej zmluvy domáha žalobca ako postupník pôvodného veriteľa (Slovenská sporiteľňa, a. s., Bratislava). Bolo preto potrebné, aby žalobca v prvom rade preukázal svoju aktívnu vecnú legitimáciu, teda legitímne nadobudnutie v žalobe uplatnených práv od pôvodného veriteľa. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitimácie predložil jednak oznámenie pôvodného veriteľa o postúpení pohľadávky adresované žalovaným 1/ až 3/ a Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1105/2009/CE zo dňa 04. 11. 2009 uzatvorenú medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s., Bratislava a žalobcom. Okresný súd žalobu žalobcu zamietol z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, majúc za to, že postúpenie pohľadávky na žalobcu je neplatné, keď žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre postúpenie predmetnej pohľadávky pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a. s., voči žalovaným 1/ až 3/ (nemožnosť postúpenia nesplatennej pohľadávky, nepreukázanie výzvy adresovanej bankou žalovanému na plnenie nesplácaného dlhu najneskôr 90 dní pred postúpením pohľadávky), pri súčasnom vyhlásení zmluvnej podmienky obsiahnutej v ust. čl. 19 bod 19.16. Všeobecných obchodných podmienok účinných

od 01. 08. 2002, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o splátkovom úvere č. 0423105357 zo dňa 30. 09. 2008 upravujúcej postúpenie pohľadávky banky voči klientovi a naopak na tretie osoby za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. S uvedeným záverom sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil.

22. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. v znení účinnom k 04. 11. 2009 (ku dňu postúpenia pohľadávky) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

23. Odvolací súd sa nestotožnil s výkladom ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., ktorý predostrel odvolateľ v podanom odvolaní. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. je ustanovením špeciálnym vo vzťahu k všeobecnej úprave postúpenia upravenej v ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka a v zmysle zásady prednosti špeciálneho predpisu pred predpisom všeobecným je prednostne aplikovateľné na právny vzťah týkajúci sa bankovej pohľadávky. Jeho účelom je upraviť špeciálny režim pri postupovaní pohľadávok banky, ktorá má v zmysle citovaného zákona postavenie subjektu sui generis vzhľadom na jej špecifické oprávnenie a povinnosti vyplývajúce zo zákona č. 483/2001 Z. z. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že banka môže svoju pohľadávku postúpiť inej osobe za podmienky, že dlžníka, ktorý je v omeškaní s úhradou dlžnej sumy na jej úhradu písomne vyzve a dlžník je napriek tomu s úhradou dlžnej sumy viac ako 90 dní v omeškaní. V prípade, ak dlžník pred postúpením pohľadávky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva, uhradí, banka už toto právo (t. j. právo postúpiť pohľadávku) uplatniť nemôže, okrem prípadu, ak súčet všetkých omeškaní so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Vychádzajúc z dikcie ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že postúpiť možno len tú časť peňažného záväzku, s ktorou je dlžník v omeškaní. Uvedené ustanovenie by banku malo motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu NBS. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu zákona č. 483/2001 Z. z., keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou. Pokiaľ teda postupca (Slovenská sporiteľňa, a. s.) postúpil predmetnú pohľadávku z úveru aj v časti splátok úveru, ktoré ku dňu postúpenia pohľadávky neboli splatné, postupoval v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., z ktorého dôvodu je postúpenie pohľadávky uplatnenej v konaní v nadväznosti na ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom.

24. Odvolací súd zároveň dodáva, že z ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. jednoznačne vyplýva i to, že banka pred postúpením svojej pohľadávky musí klienta vždy (t. j. aj v prípade ak súčet omeškaní dlžníka so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok) najskôr vyzvať na úhradu peňažného záväzku, pričom postúpiť pohľadávku voči dlžníkovi môže až potom ak dlžník po márnom uplynutí 90 dní od výzvy banky svoj dlh voči banke nesplní. V prejednávanej spore pritom nebolo preukázané, že by právny predchodca žalobcu žalovaných pred postúpením pohľadávky vyzval na splnenie peňažného záväzku a túto výzvu žalovaným i doručil. Možno tak konštatovať, že nebol splnený zákonný predpoklad pre platné postúpenie pohľadávky banky Slovenskej sporiteľne, a. s., voči žalovaným 1/, 2/, a tým aj voči žalovanému 3/ ako ich ručiteľovi na žalobcu. Pokiaľ teda postupca

(Slovenská sporiteľňa, a. s.) postúpil predmetnú pohľadávku z úveru, postupoval v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., z ktorého dôvodu je postúpenie pohľadávky uplatnenej v konaní v nadväznosti na ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú skutočnosť je súd povinný prihliadať ex offo.

25. Pokiaľ žalobca namietal oprávnenie súdu skúmať platnosť postúpenia pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a. s., Bratislava na žalobcu, odvolací súd uvádza, že ak nie sú splnené podmienky uvedené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., predstavuje pohľadávka banky voči klientovi pohľadávku, ktorú v zmysle § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť. Citované ustanovenie zakazuje postúpiť pohľadávku, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať práve za takýto druh pohľadávok. S každou takouto pohľadávkou sú neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. zákona č. 483/2001 Z. z., ktoré pre banku nevyplývajú zo zmluvy s klientom, ale priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom - postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom - postupcom (bankou) a dlžníkom. Po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá kontrola je osobitne významná v priebehu trvania úverového vzťahu. Ak teda nie sú splnené zákonom stanovené predpoklady (§ 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z.), nie je pohľadávka banky postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné) a jej postúpenie je svojim obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok voči dlžníkovi. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu je pritom súd povinný prihliadať ex offo. Okresný súd preto správne skúmal, či pre postúpenie pohľadávky banky, zvlášť ak ide o pohľadávku voči spotrebiteľovi, boli splnené podmienky § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z.

26. Na uvedenom podľa záveru súdu nemení nič ani ustanovenie čl. 19, bodu 19.16. všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o splátkovom úvere, na ktorý žalobca v odvolaní poukazoval. Ustanovenie § 89 ods. 1 ani iné ustanovenie zákona č. 483/2001 Z. z. účinné v čase uzavretia zmluvy o úvere neumožňovalo banke a jej klientovi upraviť si práva a povinnosti z obchodov odchylné od tohto zákona alebo osobitného predpisu (uvedená možnosť bola zavedená až zákonom č. 132/2013 Z. z. s účinnosťou od 10. 06. 2013). I v prípade, ak by si však klient a banka mohli práva a povinnosti z obchodov upraviť odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, nevylučuje to posúdenie (a prípadné vyhodnotenie) takejto dohody ako neplatnej.

27. Z obsahu spisu vyplýva, že súhlas klienta s postúpením pohľadávky banky či prevodom záväzku banky na tretiu osobu nie je predmetom osobitnej dohody, či výsledkom individuálnych rokovaní medzi klientom a bankou, ale je súčasťou všeobecných obchodných podmienok pripravených veriteľom (právnym predchodcom žalobcu) pre širší, vopred neurčený okruh účastníkov na strane dlžníka, bez účasti žalovaného a zrejme bez reálnej možnosti žalovaného uvedené ustanovenie zmluvy vylúčiť. Súd prvej inštancie preto správne skúmal naplnenie predpokladov pre deklarovanie neprijateľnosti uvedenej zmluvnej podmienky v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka, a to nielen to či takéto ustanovenie bolo individuálne dojednané (v danom prípade nejde o predmet plnenia ani o cenu plnenia) ale aj to či ide o ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Okrem záveru o nepreukázaní individuálneho dojednania uvedeného ustanovenia všeobecných obchodných podmienok, odvolací súd ako správny vyhodnotil i záver súdu prvej inštancie o nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v predmetnom ustanovení všeobecných obchodných podmienok v neprospech spotrebiteľa. Nepomer v právach a povinnostiach strán konania napokon v odvolaní pripustil i samotný žalobca.

28. Pokiaľ žalobca namietal, že súd ponechal v platnosti ustanovenie, ktoré možno považovať za sporné, resp. v neprospech spotrebiteľa, spočívajúce v neudelení súhlasu spotrebiteľovi na postúpenie pohľadávky, resp. prevod záväzku voči banke a možnosti spotrebiteľa tak urobiť výlučne s predchádzajúcim súhlasom banky, uvedená námietka nie je dôvodná. Z výroku napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštancie z dôvodu neprijateľnosti správne určil neplatnosť zmluvnej podmienky v ust. čl. 19 bodu 19.16 pre jej neprijateľnosť v celom jej znení, nie len v časti.

29. Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok okresného súdu vo vzťahu k žalovanému 3/, v celom rozsahu sa stotožniac s jeho závermi, podľa § 387 ods. 1 C. s. p. v napadnutom výroku ako vecne správny potvrdil.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný 3/, a to v celom rozsahu, preto mu voči žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko však žalovanému 3/ v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, odvolací súd mu, vychádzajúc zo zásady hospodárnosti konania, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (v dôsledku čoho nie je následne potrebné rozhodovať o výške trov odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C. s. p., ktorá v danom prípade predstavuje 0,- eur).

31. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)